

[K. Axël Nielsen.]

at forstå, at der skal gå så lang tid, inden spaden sættes i jorden.

Det er på denne baggrund, at jeg har tilladt mig at stille mit spørgsmål til den højtærede minister.

Formanden: Jeg henstiller, at samtaler i salen føres mere sagte.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): I anledning af det ærede medlems spørgsmål kan jeg oplyse, at der ved en forhandling den 12. oktober 1960 mellem vejdirektoratet og repræsentanter for Ålborg og Randers amtsråd opnåedes enighed om, at de to amtsråd med vejfondstilskud bygger en ny Hadsundbro samt overtager denne til bestyrelse og fremtidig vedligeholdelse med normal landevejsrefusion. Endvidere opnåedes på mødet principiel enighed om broens beliggenhed og tværprofil. Det aftaltes, at de to amtsvejvæsener skulle foranledige skitseprojekt udarbejdet til såvel broanlæg som de tilsluttende vejanlæg.

Det var en forudsætning for den trufne aftale, at der gennem forhandlinger med bestyrelsen for Ålborg-Hadsund og Randers-Hadsund privatbaner opnåedes tilslutning fra disse til forlægning af banerne til den nye bro, idet de to privatbaner skulle afholde udgifterne ved sporets etablering på broen og i landet. Der har sidste sommer været afholdt et møde herom med repræsentanter for de to privatbaner, der nærmere vil undersøge, hvorledes privatbanerne vil kunne fremskaffe midler til at dække deres del af udgifterne, men ministeriet har endnu ikke modtaget banernes svar herpå.

Det er mig imidlertid bekendt, at der er udarbejdet skitseprojekter for de tilsluttende vejanlæg, men disse er endnu ikke indsendt til ministeriet. Endvidere har jeg fået oplyst, at de to amtsråd er indstillet på at overdrage skitseprojekteringen af selve broanlægget til et rådgivende ingeniørfirma. Når skitseprojekterne med overslag foreligger, formentlig engang i løbet af sommeren, vil ministeriet hurtigt kunne tage stilling til disse, og jeg forventer, at selve byggearbejdet, når detailprojekteringen er foretaget, vil kunne påbegyndes i foråret 1963.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Asger Jensen** til statsministeren:

„Har statsministeren forhandlet med erhvervene om de nødrationer, der er foreslået i pjecen „Hvis krigen kommer“, inden denne pjece blev trykt og udsendt til befolkningen?“

Asger Jensen: Der er en alvorlig baggrund for udsendelsen af pjecen „Hvis krigen kommer“, og dens anvisninger kan blive livsvigtige for befolkningen. Derfor er det meget beklageligt, at et enkelt afsnit i pjecen har udløst en diskussion, som bortleder opmærksomheden fra andre og mere betydningsfulde afsnit.

Jeg har ønsket med mit spørgsmål til den højtærede fungerende statsminister at give regeringen en anledning til at redegøre for, hvorledes fejlen er begået.

Siden jeg stillede mit spørgsmål, er det i dagbladene klart kommet til udtryk, at der ikke har været forhandlet med erhvervene som helhed. Derfor burde mit spørgsmål måske i dag gå ud på at bede den fungerende statsminister redegøre for, hvilke rådgivere der har anbefalet, at man i pjecen anvender en enkelt virksomheds varemærke, som ikke er nogen varebetegnelse i almindelighed. For andre varers vedkommende gælder det, at de er ukendte selv inden for konserverindustrien i almindelighed.

Det vil altså sige, at de råd, man i pjecen giver, ikke alene er uforståelige for husmødrene, men at man heller ikke har sikret sig, at de anbefalede varer overhovedet er til stede på markedet. De er i hvert fald ikke til stede i de områder, hvor den pågældende koncern ikke har udsalg.

Jeg går ud fra — men det kan den højtærede minister måske også svare på — at det ikke er af kvalitetshensyn, at man har måttet vælge et enkelt firmas varer, idet jeg går ud fra, at de kvaliteter, der i almindelighed produceres af konserver her i landet, er tilfredsstillende.

Det er vel også meget mangelfuldt, hvad man har fået med. At f. eks. en vare som tørmælk ikke er anbefalet i pjecen, må formodentlig være en forglemmelse.

Jeg skal ikke her komme ind på, hvad pjecen har kostet, men det er jo kedeligt, når man sætter pengemidler ind på at løse